

gere mellem 25 og 30 Aar. Disse Vælgere var det ærede Medlem saa venlig at skænke de radikale Partier, idet han erklærede, at saadanne Vælgere vilde gøre Landet mere radikalt. Det vidner ikke om stor Tillid til det unge Højre, som dog skulde forny Fremtiden for det Parti, det ærede Medlem staar som Fører for. Hvis det er saaledes, at det aldeles overvejende Antal Vælgere mellem 25 og 30 Aar her i Landet slutter sig til det radikale Venstre, saa er vor Fremtid jo smuk. Men saa henviste det ærede Medlem i Hovedsagen, nemlig angaaende Landstingets Sættelse, til Juni-Grundlovens Landsting, og jeg antager, at han ikke har overset, at Juni-Grundloven hvilede paa den lige og almindelige Valgret.

Til det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) skal jeg sige, at jeg glæder mig over, at han — hvad jeg vidste maatte ske efter Valgdagen den 20. Maj — hævdede med Bestemthed, at Grundlaget, hvorpaa Forfatningssagen skulde forhandles, var den lige og almindelige Valgret, og naar han lovede det nuværende Ministerium den samme Støtte, som han og hans nærmeste Meningsfæller har ydet det afgaaede Ministerium, er det just, hvad jeg havde ventet mig af det ærede Medlem.

Efter at det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) havde udviklet, hvordan han endnu troede paa den konservative Bevægelse i Landbostanden og haabede, at der skulde dukke en Fører op for den, saa regnede han dog som den forstandige og nøgterne Politiker, han er, med, at dette Haab kunde glippe, og da maa jeg glæde mig over, at det ærede Medlem vil forsøge paa at naa den bedste og værdigste Repræsentation for Landet gennem Forhandling med det nuværende Ministerium paa Grundlag af den lige og almindelige Valgret. Det er en overordentlig betydningsfuld Udtalelse, som jeg haaber skal have heldige Følger, thi der har det ærede Medlem netop stillet sig paa det Standpunkt, hvor man fra konservativ Side med Held kan arbejde paa at opnaa noget godt. Man kan medvirke paa den lige og almindelige Valgrets Grund til at skabe den bedste og værdigste Repræsentation for Landet. Det er efter min Mening ganske rigtigt, naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds udtalte omtrent noget saadant som, at der var et Svælg mellem den Samfundsopfattelse, han slutter sig til, og den, som det nuværende Ministerium slutter sig til,

et Svælg, over hvilket ingen Bro fører. Det er rigtigt; vor Samfundsopfattelse mødes sikkert ikke. Men om man ud fra de forskellige Betragtninger, som er ledende for os, dog kunde mødes til et samvittighedsfuldt og alvorligt Arbejde for vort Folks Fremgang, var det naturligvis heldigt, og det er vel egentlig med det Maal for Øje, vi sidder her. Men det er en Betingelse, at de konservative Partier, som vil deltage i dette Arbejde sammen med det nuværende Ministerium, accepterer Grundlaget: lige og almindelig Valgret til begge Rigsdagens Ting. Hvis en fredelig Løsning skal findes, maa Mænd af forskellige Anskuelser mødes i en aaben Forhandling her i Rigsdagen, og det er til en saadan Forhandling for Folkets Øjne, at det nuværende Ministerium indbyder dette høje Ting. Og hvis det er rigtigt, hvad det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) sagde, at der i Dag blæser en blidere Vind end tidligere i dette høje Ting, er det et Vidnesbyrd om, at det maaske kan lykkes at naa et godt Resultat.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frijs: Den ærede Konseilspræsident var saa venlig at sige, at jeg udtalte mig med Klarhed. Jeg maa dog ikke have gjort det tilstrækkeligt denne Gang, fordi Konseilspræsidenten har misforstaaet mig. Jeg har ikke sagt noget om, at jeg ventede, at Folketingsmanden fra Ringkøbing (J. C. Christensen) skulde blive Fører for et konservativt Parti. Jeg har sagt, at det, som Folketingsmanden fra Ringkøbing har gjort, og som har sin store Betydning, er, at der har hævet sig en Stemme for at forhandle paa et andet Grundlag end det, vi hidindtil har faaet forelagt, det Grundlag, som fra konservativ Side fra Begyndelsen af er erklæret for i Grunden intet Grundlag at være eller dog intet acceptabelt Grundlag. Hvad jeg har sagt, og hvad jeg har ment, er selvfølgelig, at man fra konservativ Side skal se og skal søge at faa en Forbindelse i Stand med det Parti, man hidindtil har haft Forstaaelse med, den Forstaaelse, som til ubodelig Skade for begge Partier blev brudt ved sidste Folketingsvalg. Det skal man søge, ikke alene fordi det for denne Sags Skyld vil være nødvendigt, men ogsaa fordi der derigennem kunde udvikle sig naturligere og bedre Partiforhold i Landet end i Øje-